

at gaa en anden Vej, nemlig at supplere det Værn, vi har imod Smugleri, med et indenlandsk Værn og derved tillige naa et andet Formaal, som jeg straks skal komme ind paa. Det, der foreslaas her, er da at fastsætte, at Indførsel og Aftapning, Blanding og Forskæring af Drikkespiritus og Vin og Handel med disse Varer en gros kun maa finde Sted af saadanne Virksomheder, som har erhvervet Toldbestyrelsens Tilladelse dertil og løst et Kort, som sættes til en meget lav Pris i Lighed med de allerede bekendte Tobakskort, nemlig til 50 Kr., og saaledes, at de, der faar denne Tilladelse, kun faar den paa Betingelse af, at de underkaster sig de fastsatte Kontrolregler. Et Hovedpunkt i disse Kontrolregler, som ogsaa skal gaa ud paa at værne den legitime Handel mod den illegitime, er, at Spiritus og Vin kun maa udleveres af de tilladte Virksomheder i Beholdere paa ikke over 3 l Rumindhold, og som er forsynede med særligt Lukke og Mærke og med en særlig foreskreven Etikettering, som giver alle fornødne Oplysninger om Drikkens Art. Det vil jo tydeligt ses, hvad der opnaas derved. En gennemført Kontrol med Detailhandlervirksomheder kan jo efter Sagens Natur ikke føres paa Grund af deres uhyrestore Tal, men Detailhandlere, Restauratører etc. maa ikke fremtidig handle med Varer, der ikke er paa Beholdere, der er lukkede, mærkede og etiketterede som foreskrevet, og derved lettes jo i høj Grad Kontrollen med, at Smuglervarer overhovedet ikke føres, baade for Publikum i Almindelighed, som er interesseret i at bidrage dertil, og for Politiet. Dette tænkes altsaa suppleret med et Forbud for Detailhandlere, Brugsforeninger, Restauratører etc. mod at handle med Spirituosa og Vin, som ikke er behandlet paa den Maade, som jeg for et Øjeblik siden nævnte.

Men denne gennemførte Kontrol med al Import, Engros-Handel, Blanding, Forskæring af Spirituosa og Vin vil tillige muliggøre noget, som der længe har været overordentlig stor Trang til, nemlig en forbedret Regulering af Importen af fremmed Spiritus. Vi har jo Produktionsbegrænsning for dansk Spiritus — en Produktionsbegrænsning, som jeg af mange Grunde ikke anser det for rigtigt at opheve —, og denne Produktionsbegrænsning nødvendiggør selvfølgelig af Hensyn til den indenlandske Virksomhed en Begrænsning af Indførselen af fremmede Spirituosa. Med Hensyn til Indførselen af fremmede Spirituosa fastsatte man

i sin Tid, at den skulde reguleres i Henhold til, hvad de bestaaende Virksomheder havde indført i Aarene 1913—15. Det kunde være meget godt i Begyndelsen, da kunde det give en passende Regulering, men efterhaanden som vi fjerner os fra disse Aar, bliver Forholdet mere og mere absurd, bliver mere og mere til et Monopol for visse gamle Virksomheder, bliver mere og mere til Skade for de nyere og giver en til Forholdene aldeles ikke svarende Fordeling af de vedkommende Importkvanta. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder i saa Henseende — det kan ske, hvis man ønsker det, i Udvalget eller under Forhandlingerne —, men det er ganske klart, at for at faa et ændret Grundlag for Fordelingen, et Grundlag, der virkelig er up to date og refererer sig til den Forretning, de vedkommende faktisk har nu, er det nødvendigt at faa en saadan Kontrol med de eksisterende Virksomheder, og paa Grundlag deraf vil man kunne fastsætte Fordelingsregler, som ikke i Princippet adskiller sig fra de nuværende, men som praktisk er ført op til, hvad Tidens Krav byder, og som af den Grund vil være væsentlig mere taalelige for de vedkommende næringsdrivende. Dette sidste er imidlertid noget, som ikke skal ordnes ved Lov, men maa ordnes administrativt, og det maa ske ved Forhandling mellem Handelsministeriet og Finansministeriet, en Forhandling, der allerede er begyndt, og hvis Resultater naturligvis til sin Tid vil blive meddelt til og forhandlet med det vedkommende Rigsdagsudvalg.

Endvidere er der i Forslaget indført væsentligt skærpede Straffebestemmelser for Smuglere. Den højeste Straf, man har kunnet idømme en Smugler selv ved gentagne Lovovertrædelser, var 180 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Det er imidlertid nogle haarde Halse, mange af disse Herrer Smuglere, en stor Del af dem har andre lyssky Virksomheder, Soutenørvirksomhed og lignende, de lader sig ikke kue med nogenlunde lempelige Midler. Een Ting nærer de imidlertid en syndig Frygt for, og det er Tvangsarbejde. Man har derfor ment efter Konference med Justitsautoriteterne, at det vilde være rigtigt at indføre Tvangsarbejde som Maksimumsstraf i Gentagelsestilfælde for Smugleri eller Deltagelse deri, Tvangsarbejde indtil 2 Aar. Desuden kan i Tilfælde, hvor en Person ved Dom er blevet ikendt Frihedsstraf for gentagne Smugleriforseelser, den